

REGULAMENTUL (CE) NR. 509/2006 AL CONSILIULUI

din 20 martie 2006

privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

întrucât:

- (1) Producerea, fabricarea și distribuirea produselor agricole și alimentare ocupă un loc important în economia Comunității.
- (2) Este necesar să se favorizeze diversificarea producției agricole. Promovarea produselor tradiționale cu caracteristici specifice poate deveni un atu important pentru economia rurală, în special în zonele defavorizate sau îndepărtate, atât prin creșterea venitului agricultorilor, cât și prin stabilirea populației rurale în aceste zone.
- (3) Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne în sectorul produselor alimentare, este necesar să se pună la dispoziția operatorilor economici instrumentele care să le permită să crească valoarea de piață a produselor, asigurând în același timp protecția consumatorilor împotriva practicilor abuzive și garantând corectitudinea tranzacțiilor comerciale.
- (4) Regulamentul (CEE) nr. 2082/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind atestatele de specificitate ale produselor agricole și alimentare² definește atestatele de specificitate, iar mențiunea „specialitate tradițională garantată” a fost instituită prin Regulamentul (CEE) nr. 1848/93 al Comisiei³, care stabilește normele de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2082/92. Atestatele de specificitate, cel mai adesea desemnate prin termenii „specialități tradiționale garantate”, permit să se răspundă cererii consumatorilor de produse tradiționale cu caracteristici specifice. Având în vedere diversitatea produselor de pe piață și multitudinea de informații despre acestea, consumatorul trebuie, pentru a putea face alegerea cea mai bună, să dispună de o informație clară și concisă cu privire la caracteristicile specifice ale acestor produse alimentare.
- (5) Din motive de claritate, este necesar să se abandoneze termenul „atestat de specificitate” în favoarea termenului „specialitate tradițională garantată”, mai ușor de înțeles, iar în scopul de a face mai explicit obiectul prezentului regulament pentru producători și pentru consumatori, este necesar să se precizeze definiția termenului „specificitate” și să se introducă o definiție a termenului „tradițional”.

¹ Nerepublicat încă în Jurnalul Oficial.

² JO L 208, 24.7.1992, p. 9. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

³ JO L 168, 10.7.1993, p. 35. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2167/2004 (JO L 371, 18.12.2004, p. 8).

- (6) Unii producători pot dori să exploateze din punct de vedere comercial faptul că acele caracteristici inerente ale produselor agricole sau alimentare tradiționale le diferențiază în mod clar de produsele agricole sau alimentare similare. În vederea protejării consumatorului, este necesar să se supună specialitățile tradiționale garantate unor controale. Un asemenea sistem voluntar, care ar permite operatorilor să facă cunoscută calitatea unui produs agricol sau alimentar în cadrul Comunității, trebuie să ofere toate garanțiile care să justifice trimiterea ce ar putea fi făcute la acesta în comerț.
- (7) Etichetarea produselor agricole și alimentare se supune regulilor generale stabilite de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora¹. Având în vedere specificul lor, este necesar, cu toate acestea, să se adopte dispoziții speciale complementare pentru specialitățile tradiționale garantate. În scopul de a face mai ușoară și mai rapidă identificarea specialităților tradiționale garantate produse pe teritoriul comunitar, este necesar să devină obligatorie utilizarea mențiunii „specialitate tradițională garantată” sau a simbolului comunitar asociat pe etichetă, acordând în același timp operatorilor un termen rezonabil pentru a se conforma acestei obligații.
- (8) Pentru a garanta respectarea și consecvența specialităților tradiționale garantate, este necesar ca producătorii înșiși, reuniți în asociații, să definească aceste caracteristici specifice într-un caiet de sarcini. Este necesar să se ofere producătorilor din țările terțe posibilitatea de a înregistra o specialitate tradițională garantată.
- (9) Specialitățile tradiționale garantate protejate pe teritoriul comunitar trebuie supuse unui sistem de control, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor², precum și unui sistem de control care să asigure respectarea de către operatori a dispozițiilor din caietul de sarcini înainte de comercializarea produselor agricole și alimentare.
- (10) Pentru a beneficia de protecție, specialitățile tradiționale garantate trebuie înregistrate la nivel comunitar. Înscrierea într-un registru trebuie să asigure, de asemenea, furnizarea de informații specialiștilor și consumatorilor.
- (11) Este necesar ca autoritățile naționale ale statului membru în cauză să examineze fiecare cerere de înregistrare în conformitate cu dispozițiile comune minime care includ o procedură de prezentare a opoziției la nivel național, în scopul de a garanta că produsul agricol sau alimentar respectiv este cu adevărat tradițional și prezintă caracteristici specifice. Prin urmare, Comisia trebuie să efectueze o verificare care să garanteze o abordare armonizată cu privire la cererile de înregistrare depuse de statele membre și de producătorii din țările terțe.
- (12) În scopul de a face mai eficientă procedura de înregistrare, este necesar să nu se accepte opozițiile abuzive și nejustificate și să se precizeze criteriile pe care se bazează Comisia pentru a aprecia admisibilitatea opozițiilor care îi sunt prezentate. Dreptul la opoziție

¹ JO L 109, 6.5.2000, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/89/CE (JO L 308, 25.11.2003, p. 15).

² JO L 165, 30.4.2004, p. 1. Versiune rectificată în JO L 191, 28.5.2004, p. 1.

trebuie acordat resortisanților din țările terțe care au un interes legitim în conformitate cu aceleași criterii care se aplică producătorilor din Comunitate. Aceste criterii trebuie evaluate în raport cu teritoriul Comunității. În conformitate cu experiența dobândită, este necesară adaptarea duratei consultărilor între statele membre în caz de opoziție.

- (13) Este necesar să se prevadă dispoziții pentru precizarea domeniului de aplicare a protecției acordate în conformitate cu prezentul regulament, indicând în special că acesta trebuie să se aplice fără a aduce atingere reglementării existente referitoare la mărcile de comerț și indicațiile geografice.
- (14) Pentru a nu crea condiții de concurență neloială, toți producătorii, inclusiv cei dintr-o țară terță, trebuie să poată utiliza fie un nume înregistrat asociat cu o mențiune dată și, după caz, simbolul comunitar asociat cu mențiunea „specialități tradiționale garantate”, fie un nume înregistrat ca atare, cu condiția ca produsul agricol sau alimentar care este produs sau prelucrat să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini corespunzător și ca producătorul să facă apel la autoritățile sau organismele de control în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.
- (15) Pentru a fi atrăgătoare pentru producători și fiabile pentru consumatori, mențiunile referitoare la specificitatea unui produs agricol sau alimentar trebuie să beneficieze de protecție juridică și să facă obiectul unor controale.
- (16) Statele membre trebuie să fie autorizate să perceapă o redevență care să acopere cheltuielile efectuate.
- (17) Este necesar să se adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei¹.
- (18) Este necesar să se precizeze care dispoziții ale prezentului regulament se aplică cererilor de înregistrare trimise Comisiei înainte de intrarea în vigoare a regulamentului respectiv. De asemenea, este necesar să se acorde operatorilor un termen rezonabil pentru a permite adaptarea atât a organismelor private de control, cât și a etichetării produselor agricole și alimentare comercializate ca specialități tradiționale garantate.
- (19) Din motive de claritate și transparență, Regulamentul (CEE) nr. 2082/92 ar trebui abrogat și înlocuit cu prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește normele în conformitate cu care:
 - (a) produsele agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat;
 - (b) produsele alimentare enumerate în anexa I la prezentul regulament

¹ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

pot fi recunoscute ca specialitate tradițională garantată.

Anexa I la prezentul regulament poate fi modificată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2).

2. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare speciale.
3. Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor referitoare la serviciile societății informaționale¹ nu se aplică specialităților tradiționale garantate care fac obiectul prezentului regulament.

Articolul 2

Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
 - (a) „specificitate”: caracteristica sau ansamblul de caracteristici prin care un produs agricol sau alimentar se distinge în mod clar de alte produse agricole sau alimentare similare aparținând aceleiași categorii;
 - (b) „tradițional”: produsul a cărui utilizare pe piața comunitară pe o perioadă de timp în care se manifestă transmiterea între generații a fost dovedită; această perioadă trebuie să corespundă duratei atribuite în mod general unei generații de oameni, adică cel puțin douăzeci și cinci de ani;
 - (c) „specialitate tradițională garantată”: un produs agricol sau alimentar tradițional a cărui specificitate a fost recunoscută de Comunitate prin înregistrarea lui în conformitate cu prezentul regulament;
 - (d) „grup”: orice organizație, indiferent de forma juridică sau de compoziție, de producători sau de operatori interesați de același produs agricol sau alimentar.
2. Caracteristica sau ansamblul de caracteristici prevăzute la alineatul (1) litera (a) se pot referi la proprietățile intrinseci ale produsului, precum proprietățile fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice, la metoda de producție sau la condițiile specifice care prevalează în timpul producției.

Prezentarea unui produs agricol sau alimentar nu se consideră o caracteristică în sensul alineatului (1) litera (a).

Este posibil ca specificitatea definită la alineatul (1) litera (a) să nu se limiteze la compoziția calitativă sau cantitativă, la un mod de producție stabilit de legislația comunitară sau națională, la standardele stabilite de organisme de standardizare, sau la standardele voluntare; totuși, această dispoziție nu se aplică în cazul în care legislația sau standardele respective au fost stabilite în vederea definirii specificității unui produs.

Alte părți interesate pot adera la grupul menționat la alineatul (1) litera (d).

¹ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

Articolul 3

Registrul

Comisia ține un registru al specialităților tradiționale garantate recunoscute la nivel comunitar în conformitate cu prezentul regulament.

Registrul cuprinde două liste cu specialități tradiționale garantate, în funcție de rezervarea sau nu a folosirii denumirii produsului agricol sau alimentar pentru producătorii care respectă caietul de sarcini.

Articolul 4

Cerințe referitoare la produse și la denumiri

1. Pentru a figura în registrul menționat la articolul 3, un produs agricol sau alimentar trebuie să fie produs din materii prime tradiționale, sau să fie caracterizat de o compoziție tradițională sau de un mod de producție și/sau prelucrare care reflectă un tip tradițional de producție și/sau prelucrare.

Nu este permisă înregistrarea unui produs agricol sau alimentar a cărui specificitate se datorează provenienței sau originii sale geografice. Cu toate acestea, se autorizează utilizarea termenilor geografici în denumiri, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1).

2. Pentru a fi înregistrată, denumirea trebuie:

- (a) să fie specifică în sine;
- (b) să exprime specificitatea produsului agricol sau alimentar.

3. Denumirea specifică prevăzută la alineatul (2) litera (a) este tradițională și conformă cu dispozițiile naționale sau este consacrată prin cutumă.

Nu poate fi înregistrată o denumire care exprimă specificitatea, prevăzută la alineatul (2) litera (b), dacă:

- (a) se referă numai la cerințe de ordin general utilizate pentru un grup de produse agricole sau alimentare, sau la cele prevăzute de o legislația comunitară specifică;
- (b) este înșelătoare, cum este în special cea care se referă la o caracteristică evidentă a produsului sau la o caracteristică necorespunzătoare caietului de sarcini și care poate astfel să inducă în eroare consumatorii cu privire la caracteristicile produsului.

Articolul 5

Restricții privind utilizarea denumirilor

1. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare sau naționale care reglementează proprietatea intelectuală, în special normelor privind indicațiile geografice și mărcile comerciale.

2. Denumirea unui soi de plante sau al unei rase de animale poate fi utilizată ca denumire a unei specialități tradiționale garantate cu condiția să nu inducă în eroare în ceea ce privește natura produsului.

Articolul 6

Caietul de sarcini

1. Pentru a fi recunoscut ca specialitate tradițională garantată (STG), un produs agricol sau alimentar respectă caietul de sarcini.
2. Caietul de sarcini cuprinde următoarele elemente:
 - (a) denumirea prevăzută la articolul 4 alineatul (2), în una sau mai multe limbi, precum și o mențiune care indică dacă grupul solicită înregistrarea cu sau fără rezervarea numelui și dacă dorește să beneficieze de dispozițiile articolului 13 alineatul (3);
 - (b) descrierea produsului agricol sau alimentar, prin indicarea principalelor sale caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice;
 - (c) descrierea metodei de producție care trebuie respectată de producători, inclusiv, după caz, natura și caracteristicile materiei prime sau ale ingredientelor utilizate și metoda de preparare a produsului agricol sau alimentar;
 - (d) elementele esențiale care definesc specificitatea produsului, și, după caz, referințele utilizate;
 - (e) elementele esențiale care dovedesc caracterul tradițional al produsului, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) primul paragraf;
 - (f) cerințele minime și procedurile de control al specificității.

Articolul 7

Cererea de înregistrare

1. Numai un grup este abilitat să depună o cerere de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate.

Mai multe grupuri originare din diferite state membre sau țări terțe pot prezenta o cerere comună.

2. Un grup poate depune o cerere de înregistrare numai pentru produsele agricole sau alimentare pe care le produce sau le obține.

3. Cererea de înregistrare cuprinde cel puțin:

- (a) numele și adresa grupului solicitant;
- (b) caietul de sarcini menționat la articolul 6;

- (c) numele și adresa autorităților sau organismelor care verifică respectarea dispozițiilor din caietul de sarcini, precum și misiunea precisă a acestora;
- (d) documentele care dovedesc specificitatea și caracterul tradițional al produsului.

4. În cazul în care grupul este stabilit într-un stat membru, cererea se depune în acest stat membru.

Statul membru analizează cererea prin mijloace corespunzătoare pentru a verifica dacă cererea este justificată și dacă îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament.

5. În cadrul analizării prevăzute la alineatul (4) paragraful al doilea, statul membru inițiază o procedură de opoziție la nivel național care garantează publicarea corespunzătoare a cererii și acordă un termen rezonabil în care orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită sau are reședința pe teritoriul acestuia își poate declara opoziția față de cerere.

Statul membru examinează admisibilitatea declarațiilor de opoziție primite în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 9 alineatul (3) primul paragraf.

6. În cazul în care statul membru estimează că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 4, 5 și 6, acesta trimite Comisiei:

- (a) denumirea și adresa grupului solicitant;
- (b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 6;
- (c) denumirea și adresa autorităților sau organismelor care verifică respectarea dispozițiilor din caietul de sarcini, precum și misiunea precisă a acestora;
- (d) o declarație a statului membru care să precizeze că acesta consideră că cererea prezentată de grup îndeplinește condițiile prezentului regulament și dispozițiile adoptate pentru aplicarea acestuia;

7. Atunci când cererea referitoare la un produs agricol sau alimentar aparține unui grup situat într-o țară terță, aceasta se adresează Comisiei, fie direct, fie prin intermediul autorităților acestei țări terțe, și cuprinde elementele prevăzute la alineatul (3).

8. Documentele prevăzute la prezentul articol se trimit Comisiei într-una din limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene sau sunt însoțite de traducerea certificată în una din aceste limbi.

Articolul 8

Verificarea de către Comisie

1. Comisia verifică prin mijloace corespunzătoare dacă cererea primită în conformitate cu articolul 7 este justificată și dacă îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament. Această verificare nu trebuie să dureze mai mult de douăsprezece luni.

În fiecare lună, Comisia publică lista denumirilor care au făcut obiectul unei cereri de înregistrare, precum și data depunerii acestora la Comisie.

2. În cazul în care, pe baza verificării efectuate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul regulament, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* elementele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) literele (a), (b) și (c).

În caz contrar, Comisia decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), să respingă cererea de înregistrare.

Articolul 9

Opoziția

1. În termen de șase luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* prevăzută la articolul 8 alineatul (2) primul paragraf, orice stat membru sau țară terță se poate opune înregistrării preconizate, prin depunerea la Comisie a unei declarații motivate corespunzător.

2. Orice persoană fizică sau juridică legitim interesată, stabilită sau cu reședința în alt stat membru decât cel care a cerut înregistrarea sau într-o țară terță poate, de asemenea, să se opună înregistrării preconizate, prin depunerea unei declarații întemeiate corespunzător.

Pentru persoanele fizice sau juridice stabilite sau care au reședința într-un stat membru, această declarație se adresează respectivului stat membru într-un termen care să permită o opoziție în conformitate cu alineatul (1).

Pentru persoanele fizice sau juridice stabilite sau care au reședința într-o țară terță, această declarație se adresează Comisiei fie direct, fie prin intermediul autorităților din țara terță respectivă, în termenul stabilit la alineatul (1).

3. Se admit numai declarațiile de opoziție primite la Comisie în termenul stabilit la alineatul (1) care demonstrează:

- (a) fie nerespectarea condițiilor prevăzute la articolele 2, 4 și 5,
- (b) fie, în cazul unei cereri în conformitate cu articolul 13 alineatul (2), că denumirea este folosită în mod legal, notoriu și semnificativ din punct de vedere economic pentru produsele agricole și alimentare similare.

Comisia examinează admisibilitatea declarațiilor de opoziție.

Criteriile prevăzute la primul paragraf sunt evaluate și apreciate în raport cu teritoriul Comunității.

4. În cazul în care Comisia nu primește nici o declarație de opoziție admisibilă în sensul alineatului (3), aceasta procedează la înregistrarea denumirii.

Înregistrarea se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

5. În cazul în care o declarație de opoziție este admisibilă în sensul alineatului (3), Comisia invită părțile interesate să inițieze consultări corespunzătoare.

În cazul în care se ajunge la un acord între părțile interesate în termen de șase luni, acestea adresează o notificare Comisiei cu privire la toate elementele care au făcut posibil acordul, inclusiv avizul solicitantului și cel al reclamantului. Dacă informațiile publicate în temeiul articolului 8 alineatul (2) nu au suferit modificări sau au suferit numai modificări minore, Comisia procedează în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol. În celelalte cazuri, aceasta inițiază din nou procedura prevăzută la articolul 8 alineatul (1).

În cazul în care nu se ajunge la un acord, Comisia adoptă o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), luând în considerare practica tradițională corectă și riscurile reale de confuzie.

Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

6. Documentele prevăzute la prezentul articol și trimise Comisiei se redactează în una din limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene sau sunt însoțite de o traducere certificată în una din aceste limbi.

Articolul 10

Anularea

În cazul în care, în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (f), Comisia consideră că nu mai sunt îndeplinite condițiile din caietul de sarcini al unui produs agricol sau alimentar înregistrat ca specialitate tradițională garantată, Comisia inițiază procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2) în vederea anulării înregistrării, ceea ce se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 11

Modificarea caietului de sarcini

1. La cererea unui grup stabilit pe teritoriul său, un stat membru sau un grup stabilit într-o țară terță poate solicita modificarea unui caiet de sarcini. În acest ultim caz, cererea se adresează Comisiei fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe.

Cererea demonstrează existența unui interes economic legitim și descrie modificările dorite și motivele acestora.

Cererea de aprobare a unei modificări se supune procedurii prevăzute la articolele 7, 8 și 9.

Cu toate acestea, în cazul în care modificările propuse sunt minore, Comisia decide dacă aprobă sau nu modificarea fără a recurge la procedura de la articolul 8 alineatul (2) și de la articolul 9.

După caz, Comisia publică modificările minore în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

2. Statele membre se asigură că toți producătorii sau operatorii care pun în aplicare caietul de sarcini pentru care s-a solicitat o modificare sunt informați cu privire la publicare. În afară de declarațiile de opoziție prevăzute la articolul 9 alineatul (3), se admit și declarațiile de opoziție care demonstrează existența unui interes economic pentru producerea specialității tradiționale garantate.

3. În cazul în care modificarea presupune o modificare temporară a caietului de sarcini ca urmare a adoptării unor măsuri sanitare și fitosanitare obligatorii de către autoritățile publice, cererea se trimite Comisiei de către statul membru, la cererea unui grup de producători, sau de către un grup stabilit într-o țară terță. Se aplică procedura prevăzută la alineatul (1) paragraful al patrulea.

Articolul 12

Denumirile, mențiunile și simbolurile

1. Numai producătorii care respectă caietul de sarcini pot face trimitere la o specialitate tradițională garantată pe etichete, în publicitate sau alte documente aferente unui produs agricol sau alimentar.
2. Atunci când se face trimitere la o specialitate tradițională garantată pe eticheta unui produs agricol sau alimentar fabricat pe teritoriul comunitar, denumirea înregistrată însoțită fie de simbolul comunitar, fie de mențiunea „specialitate tradițională garantată” figurează pe etichetă.
3. Mențiunea prevăzută la alineatul (2) este facultativă pe etichetele specialităților tradiționale garantate produse în afara teritoriului comunitar.

Articolul 13

Norme referitoare la denumirea înregistrată

1. Cu începere de la data publicării, astfel cum este prevăzută la articolul 9 alineatul (4) sau (5), o denumire înscrisă în registrul prevăzut la articolul 3 nu poate fi utilizată pentru a desemna produsul agricol sau alimentar care corespunde caietului de sarcini ca specialitate tradițională garantată decât în conformitate cu normele prevăzute la articolul 12. Cu toate acestea, denumirile înregistrate pot fi utilizate în continuare pe eticheta produselor care nu corespund caietului de sarcini înregistrat, dar fără mențiunea „specialitate tradițională garantată”, abrevierea „STG” și/sau simbolul comunitar asociat.
2. Cu toate acestea, o specialitate tradițională garantată poate fi înregistrată cu rezervarea denumirii pentru un produs agricol sau alimentar care corespunde caietului de sarcini publicat, cu condiția ca un grup să fi solicitat acest lucru în cererea de înregistrare și să nu rezulte din procedura prevăzută la articolul 9 că numele este utilizat în mod legal, notoriu și semnificativ din punct de vedere economic pentru produse agricole sau alimentare similare. Cu începere de la data publicării prevăzută la articolul 9 alineatul (4) sau (5), denumirea—chiar și atunci când nu este însoțită de mențiunea „specialitate tradițională garantată”, de abrevierea „STG” sau de simbolul comunitar asociat—nu mai poate fi utilizată pe eticheta produselor agricole sau alimentare similare care nu respectă caietul de sarcini înregistrat.
3. Pentru denumirile a căror înregistrare este solicitată într-o singură limbă, grupul poate preciza în caietul de sarcini că, în momentul comercializării produsului, este posibil să se înscrie pe etichetă, pe lângă denumirea produsului în limba originală, o mențiune în celelalte limbi oficiale care să precizeze că produsul a fost obținut în conformitate cu tradiția regiunii, a statului membru sau a țării terțe din care provine cererea.

Articolul 14

Controale oficiale

1. Statele membre desemnează autoritatea (autoritățile) competentă(e) responsabilă(e) cu controalele referitoare la cerințele stabilite de prezentul regulament, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
2. Statele membre se asigură că orice operator care respectă dispozițiile prezentului regulament are dreptul de a beneficia de un sistem de controale oficiale.
3. Comisia publică și actualizează periodic denumirea și adresa autorităților și organismelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sau la articolul 15.

Articolul 15

Controlul respectării caietului de sarcini

1. În ceea ce privește produsele agricole sau alimentare produse în Comunitate, controlul respectării caietului de sarcini, înainte de introducerea pe piață, se asigură de către:
 - una sau mai multe autorități competente prevăzute la articolul 14 și/sau
 - unul sau mai multe organisme de control în sensul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 care acționează ca organism de certificare a produselor.

Costurile aferente controlului respectării caietului de sarcini sunt suportate de operatorii vizați de controlul respectiv.

2. În ceea ce privește produsele agricole și alimentare produse într-o țară terță, controlul respectării caietului de sarcini, înainte de introducerea pe piață, se asigură de către:
 - una sau mai multe autorități publice desemnate de țara terță și/sau
 - unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.
3. Organismele de certificare a produselor prevăzute la alineatele (1) și (2) se conformează și sunt acreditate, de la 1 mai 2010, în conformitate cu standardul european EN 45011 sau cu standardul ISO/IEC 65 (Cerințe generale privind organismele care efectuează certificarea produselor).
4. Atunci când autoritățile menționate la alineatele (1) și (2) decid să controleze respectarea caietului de sarcini, acestea oferă garanții suficiente corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și dispun de personal calificat, precum și de resursele necesare îndeplinirii misiunii.

Articolul 16

Declarația producătorilor către autoritățile sau organismele desemnate

1. Orice producător dintr-un stat membru care, chiar dacă aparține grupului care a depus cererea inițială, are intenția de a produce pentru prima dată o specialitate tradițională garantată, informează în prealabil cu privire la aceasta autoritățile sau organismele desemnate,

prevăzute la articolul 14 alineatul (3), ale statului membru în care este stabilit, în conformitate cu indicațiile autorităților competente prevăzute la articolul 14 alineatul (1).

2. Orice producător dintr-o țară terță care, chiar dacă aparține grupului care a depus cererea inițială, are intenția de a produce pentru prima dată o specialitate tradițională garantată, informează în prealabil cu privire la aceasta autoritățile sau organismele desemnate, prevăzute la articolul 14 alineatul (3), ale statului membru în care este stabilit, eventual în conformitate cu indicațiile grupului de producători sau ale autorităților din țara terță.

Articolul 17

Protecția

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta protecția juridică împotriva oricărei utilizări abuzive sau înșelătoare a mențiunii „specialitate tradițională garantată”, a abrevierii „STG” și a simbolului comunitar asociat, precum și împotriva oricărei imitări a denumirilor înregistrate și rezervate în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

2. Denumirile înregistrate sunt protejate împotriva oricărei practici capabile să inducă în eroare consumatorii, în special practicile care sugerează că produsul agricol sau alimentar este o specialitate tradițională garantată recunoscută în Comunitate.

3. Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că denumirile de vânzare utilizate la nivel național nu se pot confunda cu denumirile înregistrate și rezervate în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

Articolul 18

Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru specialitățile tradiționale garantate.

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

3. Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 19

Norme de aplicare și dispoziții tranzitorii

1. Normele de aplicare a prezentului regulament se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2). Acestea se referă în special la:

- (a) informațiile care trebuie incluse în caietul de sarcini prevăzut la articolul 6 alineatul (2);
- (b) depunerea unei cereri de înregistrare în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) de către grupuri stabilite în diferite state membre sau țări terțe;

- (c) transmiterea către Comisie a cererilor prevăzute la articolul 7 alineatele (3) și (6) și la articolul 7 alineatul (7) și a cererilor de modificare prevăzute la articolul 11;
- (d) registrul specialităților tradiționale garantate prevăzut la articolul 3;
- (e) opozițiile prevăzute la articolul 9, inclusiv normele referitoare la consultările corespunzătoare între părțile interesate;
- (f) anularea înregistrării unei specialități tradiționale garantate prevăzute la articolul 10;
- (g) mențiunea și simbolul prevăzute la articolul 12;
- (h) definiția noțiunii de caracter minor al modificărilor prevăzute la articolul 11 alineatul (1) paragraful al patrulea;
- (i) condițiile de control al respectării caietului de sarcini.

2. Denumirile înregistrate deja în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2082/92 la data intrării în vigoare a prezentului regulament se includ automat în registrul prevăzut la articolul 3. Caietele de sarcini corespunzătoare se asimilează caietelor de sarcini prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

3. În ceea ce privește cererile, declarațiile și solicitările nerezolvate primite de Comisie înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament:

- (a) nu se aplică procedurile prevăzute la articolul 7;
- (b) în cazul în care caietul de sarcini cuprinde elemente care nu sunt enumerate la articolul 6, Comisia poate solicita o nouă versiune a caietului de sarcini care corespunde dispozițiilor acestui articol dacă acest lucru este necesar pentru a putea continua examinarea cererii.

Articolul 20

Redevența

Statele membre pot solicita plata unei redevențe pentru acoperirea cheltuielilor, inclusiv a celor suportate pentru examinarea cererilor de înregistrare, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare în temeiul prezentului regulament.

Articolul 21

Abrogarea

Regulamentul (CEE) nr. 2082/92 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, dispozițiile articolului 12 alineatul (2) se aplică de la 1 mai 2009, fără a aduce atingere produselor deja introduse pe piață înainte de această dată.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 martie 2006.

Pentru Consiliu
Președintele
J. PRÖLL

ANEXA I

Produse alimentare prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (b)

- Bere,
- Ciocolată și alte preparate alimentare pe bază de cacao,
- Produse de cofetărie, produse de panificație, produse de patiserie sau biscuiți,
- Paste făinoase, inclusiv fierte sau umplute,
- Produse semipreparate,
- Sosuri condimentare preparate,
- Ciorbe sau supe concentrate,
- Băuturi produse din extracte de plante,
- Înghețate și sorbeturi.

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CEE) nr. 2082/92	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 1 alineatul (1) paragraful al doilea	Articolul 1 alineatul (1) paragraf al doilea
Articolul 1 alineatele (2) și (3)	Articolul 1 alineatele (2) și (3)
Articolul 2 punctul (1) primul paragraf	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)

Articolul 2 punctul (1) paragraful al doilea	Articolul 2 alineatul (2) paragraful al doilea
Articolul 2 punctul (1) paragraful al treilea	Articolul 2 alineatul (2) paragraful al treilea
Articolul 2 punctul (2) prima teză	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 punctul (2) a doua teză	Articolul 2 alineatul (2) paragraful al patrulea
Articolul 2 punctul (3)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)
—	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
—	Articolul 2 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (3) paragraful al doilea
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea teza a doua
—	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
—	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (6)
—	Articolul 7 alineatele (7) și (8)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (3)
—	Articolul 7 alineatele (4) și (5)
—	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf	—
Articolul 8 alineatul (1) paragraful al doilea	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 9 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (1) paragraful al treilea
—	Articolul 11 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 11 alineatul (2) paragraful al doilea	Articolul 11 alineatul (2)

Articolul 12	Articolul 19 alineatul (1) litera (g)
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
—	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 14	Articolele 14 și 15
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
—	Articolul 12 alineatele (2) și (3)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (3)	—
Articolul 16	—
Articolul 17	Articolul 17 alineatele (1) și (2)
Articolul 18	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 19	Articolul 18
Articolul 20	Articolul 19
Articolul 21	—
—	Articolul 21
Articolul 22	Articolul 22
Anexă	Anexa I
—	Anexa II